

[Rasmus Hansen.]

Spørgsmaalet om Forhøjelse af Aldersgrænsen, er der efter vor Mening et andet Forhold, som ogsaa maa komme i Betragtning, og det er Spørgsmaalet om Beskæftigelsesmulighederne for Borgere i Alderen mellem 60 og 65 Aar. Hvis der kan tilvejebringes overvejende Sandsynlighed for, at der kan gives disse Aldersklasser en rimelig Chance for at ernære sig ved Arbejde, vil det være naturligt at overveje Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Aldersgrænsen. Men hverken den højtærede Socialminister eller nogen anden tør formentlig i Øjeblikket give en saadan Garanti for et længere Tidsrum. I hvert Fald er det en Kendsgerning, at Beskæftigelsesmulighederne i den kommende Tid ikke lader sig beregne med Sikkerhed for vort Lands Vedkommende, og vi ser under disse Omstændigheder ikke nogen Grund til for Tiden at røre ved Spørgsmaalet om Aldersrentelovgivningens Aldersgrænse.

Hvad angaar Grundbeløbene, har baade Venstre, de Konservative og Det radikale Venstre forud for Valget givet Udtryk for, at de var enige med Socialdemokratiet om, at disse Grundbeløb bør forhøjes. Dette Standpunkts Værdi er naturligvis betinget af, hvad de tre Partier derudover vil være med til. Hvis man, som vi har foreslaaet i Overensstemmelse med Forslaget fra Købstædernes sociale Udvalg, forhøjer Renten for alle Aldersrentenydere eller forhøjer Grundbeløbet for alle Aldersrentenydere til 70 Aars Takst plus mindst 10 pCt., betyder det, at alle Tilgangsaldrer mellem 60 og 70 Aar vil faa en betydelig Stigning, og dertil kommer saa den Fordel, som Kvinderne opnaar ved, at Aldersrenten gøres ens for Mænd og Kvinder. For et Ægtepar mellem 60 og 80 Aar stiger Grundbeløbet ved vort Forslag, naar begge opfylder Betingelserne for Aldersrente, her i København med 483 Kr. om Aaret til 2 319 Kr., i Købstæderne og bymæssige Bebyggelser paa Landet med over 1 500 Indbyggere stiger Grundbeløbet med 411 Kr. til 1 953 Kr. om Aaret, og i Landkommuner med 319 Kr. til 1 504 Kr. om Aaret. Tager man de enligt stillede Mænd i Alderen mellem 60 og 64 Aar, medfører vort Forslag, at Grundbeløbet i København stiger med 324 Kr. til 1 560 Kr., i Købstæder og de bymæssige

Bebyggelser med 270 Kr. til 1 293 Kr. og paa Landet med 211 Kr. til 1 003 Kr. For de enligt stillede Kvinder i Alderen mellem 60 og 64 Aar bliver Stigningen noget større. I København stiger Grundbeløbet med 414 Kr. til 1 560 Kr., i Købstæderne og bymæssige Bebyggelser med 339 Kr. til 1 293 Kr. og paa Landet med 274 Kr. til 1 003 Kr.

Vort Forslags Virkninger kunde naturligvis ogsaa belyses ved Tal for Rentenydergrupperne 65—66 Aar og for Grupperne mellem 67 og 69 Aar, men jeg tror, at de her nævnte Tal vil være tilstrækkeligt til hos ærede Medlemmer af dette høje Ting at fremkalde et Indtryk af de Forbedringer, som det vil foranledige for Grundbeløbenes Vedkommende. Det er en Mangel ved Forslaget, det erkender jeg aabent, at der bliver en meget stor Forskel paa Stigningen i København, i Købstæderne og paa Landet. Det hænger selvfølgelig sammen med den Forskel, der i Forvejen er i Grundbeløbene, idet man jo har en Aftrapning for København, Købstæderne og Landkommunerne. Forskellen paa Leveomkostningerne i København og i de store Provinsbyer, f. Eks. i Aarhus og Odense, er næppe saa stor, at den nuværende Aftrapning i Folkeforsikringsloven er rimelig, og der er derfor her et Forhold, som trænger til Overvejelse. Vi anser en Ændring for paakrævet. Vi har imidlertid ikke anset det for hensigtsmæssigt at stille Forslag herom paa dette Tidspunkt; vi har anset det for bedst at afvente den Kommissionsundersøgelse, som foreslaas i vort Forslags andet Afsnit, idet vi mener, at det ved den endelige Ordning af Aldersrentelovgivningen maa overvejes, om det ikke vil være rimeligt, at der gennemføres et ensartet Grundbeløb for hele Landet, suppleret med Stedstillæg eller, om man vil, reguleret ved Hjælp af Stedstillæg. Vi har imidlertid ment, at den af Købstædernes sociale Udvalg anbefalede Fremgangsmaade, trods de iøjnefaldende Mangler, den har, kunde anvendes som foreløbig Foranstaltning, og ikke mindst naar man tager Hensyn til, at det jo næsten fra alle Sider er erkendt, at Aldersrentenydernes Kaar er af en saadan Art, at det er nødvendigt hurtigt at gennemføre regulerende Foranstaltninger.

Til den Forhøjelse af Grundbeløbene, som vi foreslaar, maa naturligvis lægges de